

vederlagsfrie Ret til Alderdomsunderstøttelse. Det har i høj Grad, tror jeg, været Grundlaget for, at nu saa godt som hele Rigsdagen kan slutte sig til et Arbejde paa det Grundlag, som Berg og Hørup første Gang i Fællesskab lagde paa Rigsdagens Bord.

Formanden: Folketingsmanden for Vejle Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

N. C. Jensen: Den højtærede Minister sagde i sine Bemærkninger til mig blandt andet, at den her foreslaaede Lov er ikke særlig en Lov for de trængende. Deri skilles vore Opfattelser angaaende denne Sag. Jeg er gaaet ud fra og gaar fremdeles ud fra, at dem, vi skulde søge at hjælpe i Øjeblikket, var særlig de trængende. I dette ligger der intet agitatorisk fra min Side, aldeles ikke; men jeg ved, at hos dem er Trangen størst. Jeg ved, at de, som intet har og skal leve af den knappe Understøttelse, som den nuværende Alderdomsunderstøttelse er, og som ogsaa Minimumsrenten vil være efter den nye Lov, vil faa det meget smaat. Jeg har ikke tænkt mig, at det, man først vilde i denne Sag, var at hjælpe dem i dette Land, der dog kan kaldes forholdsvis velstillede. Jeg har tænkt mig, at vi først skulde hjælpe de andre. Og naar jeg nu ser paa de økonomiske Vanskeligheder, der vil være forbundne med hele denne Sags Gennemførelse, saa siger jeg: Var det saa ikke mere formaalstjenligt at hjælpe dem, der trænger, at hjælpe de fattigste i vort Folk, at hjælpe dem, der er inde under den nuværende Alderdomsunderstøttelseslov, til at faa noget mere at leve af i disse dyre Tider? Det er dog for dem, Nøden er haardest. Saaledes er min Betragtning af denne Sag, og den vedkender jeg mig. Den højtærede Minister sagde, at det vil jeg ikke høste Paaskønnelse for; jeg har heller ikke sagt det for at høste Paaskønnelse. Men jeg takker Ministeren for, at han har sagt, at denne Lov ikke i første Linie er en Lov for de trængende.

Indenrigsministeren (Rode): Det ærede Medlem (N. C. Jensen) skulde, hvis han vilde citere mig, gøre det rigtigt. Han citerer mig, som om jeg havde sagt, at denne Lov ikke i første Række var en Lov for de fattige. Nej, jeg har ønsket at pointere, at det, denne Lov gaar ud paa, er at stille de fattige lige med andre ved at forvandle Loven fra at være en Lov om Alderdomsunderstøttelse for de værdige trængende udenfor Fattigvæsenet

til at indeholde en Ret til Aldersrente for det danske Folk indenfor visse bestemte, af Loven fastsatte Grænser.

Formanden: Folketingsmanden for Vejle Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

N. C. Jensen: Denne Lighed er det netop, denne Lov ikke sætter, og det er det, jeg har søgt at paapege. Den sætter ikke Minimumsgrænsen, altsaa Begyndelsesunderstøttelsen, Begyndelsesrenten, hvad man vil, ens for den fattige, for den, som intet har, og for den, der har indtil den Kapital, jeg har nævnt. Her kommer netop Uligheden, og det er netop Forskellen mellem det bestaaende og det, der foreslaas. Forskellen ligger ikke i selve Retten; for den fattige har Retten til at faa det, der tilkommer ham, efter den gamle Alderdomsforsørgelseslov, men skal han efter den nye Lov stilles lige med den velstillede, som efter den kan faa Understøttelse, saa skal det samme Skøn til for ham; saa skal Kommunalraadet skønne, at han faar for lidt i Forhold til den anden. Det er det, jeg har gjort opmærksom paa.

Indenrigsministeren (Rode): Hvis det ærede Medlem ikke tillægger det nogen Værdi at opmuntre til Sparsommelighed og ikke tillægger det nogen Værdi at opmuntre til Hjælpsomhed og ikke tillægger det nogen Værdi at opmuntre til Arbejdsomhed, saa er hans Tanke rigtig. Men hvis han vil opmuntre til Arbejdsomhed, Hjælpsomhed og Sparsommelighed, saa er han nødsaget til at stille den, der har opsparret noget, eller som modtager Hjælp fra Slægtninge, eller som endnu arbejder, gunstigere end den, som dette ikke er Tilfældet med.

Formanden: Folketingsmanden for Vejle Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

N. C. Jensen: Jeg skal dertil kun sige, at den Tale har jeg hørt saa tidt, og den Tale kan jo lyde ret tilforladelig. Men jeg vil dog sige, at i første Linie har der været tænkt paa at hjælpe den hæderlige Arbejder, som var i Nød, igennem den nuværende Alderdomsunderstøttelseslov, og det er sket i en betydelig Grad. Det er en Fejl ved denne Alderdomsunderstøttelseslov, at den kræver, at vedkommende saa at sige skal have brugt alt. Men det er et stort Spring at gaa derfra og til at sige, at man regner lige saa meget til Folk, der er